

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä elokuuta 2001

N:o 724—733

SISÄLLYS

N:o		Sivu
724	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	2241
725	Laki eläkkeensaajien asumistukilain muuttamisesta	2245
726	Laki perhe-eläkelain muuttamisesta	2247
727	Laki rintamasotilaseläkelain muuttamisesta	2250
728	Laki ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun lain muuttamisesta	2252
729	Laki vammaistukilain muuttamisesta	2253
730	Laki lapsen hoitotuesta annetun lain muuttamisesta	2255
731	Laki Kansaneläkelaitoksesta	2256
732	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	2262
733	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta	2263

N:o 724

Laki

kansaneläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 88 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 103/1982,
muutetaan 3 §, 22 a §:n 5 momentti, 23 a ja 24 §, 26 §:n 1 momentin 5 kohta, 27 §:n 1—3 momentti, 30 a §:n 1, 2 ja 4 momentti, 30 b §:n 3 momentti, 39 b §:n 5 momentti, 42 b §:n 1 momentti ja 88 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat 3 § laeissa 307/1982 ja 994/1996, 22 a §:n 5 momentti sekä 30 a §:n 1 ja 4 momentti laissa 979/1996, 23 a §, 26 §:n 1 momentin 5 kohta ja 27 §:n 3 momentti laissa 1491/1995, 24 § ja 42 b §:n 1 momentti laissa 1224/2000, 27 §:n 1 momentti mainituissa laeissa 103/1982 ja 1491/1995, 27 §:n 2 momentti laissa 471/1991, 30 a §:n 2 momentti laissa 123/1988, 30 b §:n 3 momentti laissa 328/1997, 39 b §:n 5 momentti laissa 594/1986 ja 88 §:n 2 momentti mainitussa laissa 103/1982, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 886/1994 kumotun 77 §:n tilalle uusi 77 § seuraavasti:

3 §
Työnantaja on velvollinen maksamaan työnantajan kansaneläkemaksun. Yksityisen työnantajan maksu on porrastettu kolmeen eri tasoon työnantajan kuluvaan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien poistojen ja maksettujen palkkojen suhteessa. Maksun

suuruudesta, perusteesta ja suorittamisesta säädetään erikseen lailla.

22 a §

Jos eläkkeensaaja menee ansiotyöhön ja hänen ansiotulonsa ovat 1 momentissa tar-

HE 92/2001
StVM 21/2001
EV 89/2001

105—2001

410301

koitetun rahamäärän suuriset tai sitä suuremmat, maksetaan hänelle puolet hänen saamastaan yksilöllisestä varhaiseläkkeestä ja rintamasotilaseläkelain (119/1997) 9 a §:n mukaisesta ylimääräisestä rintama-lisästä. Varhaiseläkkeensaajalle maksettavaa eläkkeensaajien hoitotukea, eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) mukaista asumistukea ja rintamasotilaseläkelain mukaista rintamalisää ei kuitenkaan puoliteta. Yksilöllistä varhaiseläkettä ei makseta lainkaan, vaan se jätetään lepäämään, jos ansiotulot ovat suuremmat kuin 3/5 työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittujen lakien mukaan määräytyvästä eläkkeen perusteena olevasta palkasta tai työtulosta.

23 a §

Kansaneläkettä ei makseta, jos sen määrä kuukaudessa olisi pienempi kuin 10,76 euroa.

24 §

Täysimääräinen kansaneläke on ensimmäisessä kuntaryhmässä 5 715,12 euroa ja toisessa kuntaryhmässä 5 477,40 euroa vuodessa.

Jos eläkkeensaaja on naimisissa, täysimääräinen kansaneläke on ensimmäisessä kuntaryhmässä 5 028,48 euroa ja toisessa kuntaryhmässä 4 826,04 euroa vuodessa.

26 §

Kansaneläkettä määrättäessä otetaan huomioon henkilön jatkuvasti saama:

5) maatalousyrittäjien eläkelain 6 a §:n tai maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain (1317/1990) mukaan myönnetyn sukupolvenvaihdoseläkkeen perusmäärä, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) mukaan myönnetyn luopumiskorvauksen perusmäärä sekä maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) mukaan myönnetyn luopumistuen perusmäärä;

kuitenkin siten, että täysimääräisestä kansaneläkkeestä vähennetään 50 prosenttia siitä 1—5 kohdassa mainittujen etuuskien yhteismäärän osasta, joka ylittää 536 euroa vuodessa.

27 §

Poiketen siitä, mitä 26 §:ssä on säädetty, ennen 1 päivää heinäkuuta 1975 sattuneeseen eläketapahtumaan perustuva

1) työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain (468/1969) vähimmäisehtojen mukainen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke;

2) lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) tai merimieseläkelain mukainen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke;

3) maatalousyrittäjien eläkelain mukaisen sukupolvenvaihdoseläkkeen perusmäärä; sekä

4) työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3—9 kohdassa tarkoitettu vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke siltä osin kuin se ei ylitä kunkin eläkkeen osalta sen perusteena olevasta palkasta 1/9 prosenttia jokaiselta eläkettä määrättäessä huomioon otetulta kuukaudelta, ei kuitenkaan useammalta kuin 360 kuukaudelta;

luetaan kansaneläkettä määrättäessä tuloksiksi, että henkilön saamien edellä tarkoitettujen eläkkeiden tai eläkkeen osien yhteismäärästä otetaan huomioon enintään 5 550 euroa vuodessa. Muilta osin 4 kohdassa tarkoitettu eläke luetaan kokonaisuudessaan tuloksi kansaneläkkeessä.

Jos eläkkeensaaja on naimisissa, 1 momentissa tarkoitettu rahamäärä on 4 559 euroa vuodessa.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista rahamääristä vähennetään henkilön saamien muiden kansaneläkkeeseen vaikuttavien tulojen määrä, ja näin saatuun rahamäärään lisätään se osa, jolla tulot ylittävät 2 091 euroa.

30 a §

Henkilölle, jonka toimintakyvyn voidaan sairauden tai vamman johdosta arvioida olevan yhdenjaksoisesti ainakin vuoden ajan alentunut ja joka on täyttänyt 65 vuotta taikka saa tämän lain mukaista työkyvyttömyyseläkettä, työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaista tai muuta vastaavaa työ- tai virkasuhteeseen perustuvaa täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä taikka kansanedustajain elä-

kelain (329/1967) taikka valtioneuvoston jäsenen oikeudesta eläkkeeseen ja hänen jälkeensä suoritettavasta perhe-eläkkeestä annetun lain (870/1977) mukaista työkyvyttömyyseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä, maksetaan tarvittavan hoidon ja palvelusten tai erityiskustannusten korvaamiseksi eläkkeensaajien hoitotukea:

1) jos hän on yhtämittaisen hoidon ja valvonnan tarpeessa tai hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta erittäin huomattavia erityiskustannuksia, 2 968,68 euroa vuodessa;

2) jos hän tarvitsee monissa henkilökohtaisissa toiminnoissaan jokapäiväistä aikaa vievää toisen henkilön apua, huomattavassa määrin säännöllistä ohjausta tai valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavia erityiskustannuksia, 1 484,40 euroa vuodessa; tai

3) jos hän tarvitsee henkilökohtaisissa toiminnoissaan, kotitaloustöissä ja asioinnissa kodin ulkopuolella säännöllisesti toistuvaa toisen henkilön apua tai ohjausta ja valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta erityiskustannuksia, 596,28 euroa vuodessa.

Jos eläkkeensaajalla on oikeus hoitotukeen usealla 1—3 kohdassa säädetyllä perusteella, hoitotuki maksetaan sen kohdan rahamäärän mukaisena, johon eri tekijöiden yhteisvaikutus oikeuttaa.

Sokealla ja liikuntakyvyttömällä on aina oikeus vähintään 1 momentin 3 kohdassa säädetyin rahamäärän suuruiseen eläkkeensaajien hoitotukeen.

30 b §

Hoitotukea ei makseta, jos sen määrä kuukaudessa olisi pienempi kuin 10,76 euroa.

39 b §

Tässä pykälässä tarkoitettua etuuden korotusta, jonka määrä eläkkeeltä tai sen osalta taikka muulta etuudelta on pienempi kuin 1,47 euroa, ei ole maksettava.

42 b §

Jos kansaneläkkeensaaja on 42 a §:ssä

tarkoitettussa hoidossa, kansaneläkkeestä ei siltä ajalta, kun hoito kestää yli kolme kuukautta, makseta sitä osaa, joka ylittää kansaneläkkeensaajalla ensimmäisessä kuntaryhmässä 251,42 euroa ja toisessa kuntaryhmässä 231,66 euroa kuukaudessa sekä naimisissa olevalla kansaneläkkeensaajalla ensimmäisessä kuntaryhmässä 226,81 euroa ja toisessa kuntaryhmässä 209,95 euroa kuukaudessa. Jos kansaneläkettä on 25 a §:n mukaisesti lykätty tai varhennettu, korotetaan mainittuja määriä lykkäyskorotusprosentilla tai alennetaan varhennusvähennysprosentilla.

77 §

Tässä laissa säädetyt etuudet ja niiden määräytymisperusteet sidotaan hintatason muutoksiin siten kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

Tässä laissa säädetyt rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

88 §

Tämän lain mukainen eläkesuoritus pyöristetään lähimpään senttiin. Eläkkeen määräytymiseen vaikuttavat vuotuiset tuloerät pyöristetään lähimpään euroon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain voimaan tullessa maksussa oleva kansaneläke ja eläkkeensaajien hoitotuki muutetaan tämän lain mukaiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien. Kansaneläkelain 26 ja 27 §:n perusteella eläkkeessä huomioon otetut tulot muutetaan euromääräisiksi pyöristäen alaspäin lähimpään täyteen euroon. Eläke maksetaan kuitenkin vähintään entisen suuruusena, jollei kansaneläkelain 32 tai 32 a §:n perusteella tehtävästä tarkistuksesta muuta johdu.

Kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain (123/1988) voimaantulosäännöksen 3 momentin perusteella apulisän suuruusena maksettavan eläkkeensaajien hoitotuen kuukausimäärä on 72,57 euroa ja hoitolisän

suuruisena maksettavan eläkkeensaajien hoitotuen kuukausimäärä on 106,89 euroa.

Kansaneläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta annetun lain (1228/2000) 6 momentin perusteella maksussa oleva lapsikorotus muutetaan tämän lain mukaiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002. Lapsikorotuksena maksetaan kuitenkin 17,66 euroa kuukaudessa lasta kohden.

Etuudet voidaan muuttaa tämän lain mukaisiksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 725

Laki**eläkkeensaajien asumistukilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain (591/1978) 3 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 ja 3 momentti, 6 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 ja 3 momentti sekä 14 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat 3 §:n 2 momentti ja 4 §:n 2 momentti laissa 112/1982, 4 §:n 3 momentti ja 6 §:n 1 momentti laissa 981/1996, 13 §:n 1 ja 3 momentti laissa 473/1991 sekä 14 §:n 1 momentti laissa 1370/1999, sekä
lisätään 13 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 473/1991, uusi 4 momentti seuraavasti:

3 §

 Asumistukea ei myönnetä, jos sen vuotuisen määrä jää 86,88 euroa pienemmäksi.

4 §

 Perusomavastuu on 491,51 euroa vuodessa. Lisäomavastuu on 40 prosenttia siitä vuositulon osasta, joka ylittää 6 986 euroa. Naimisissa olevalla henkilöllä, jonka puolisoilla ei ole oikeutta asumistukeen, lisäomavastuu on 40 prosenttia siitä puolisoitten vuositulon osasta, joka ylittää 10 240 euroa. Jos molemmilla puolisoilla on oikeus asumistukeen tai toisella puolisoilla on oikeus asumistukeen ja toinen saa alle 65-vuotiaalle maksettavaa kansaneläkelain mukaista varhennettua vanhuuseläkettä, lisäomavastuu on 40 prosenttia siitä puolisoitten vuositulon

osasta, joka ylittää 11 221 euroa. Jos henkilö tai toinen puolisoista saa perhe-eläkelain mukaista leskeneläkettä, lisäomavastuu on 40 prosenttia siitä vuositulon osasta, joka ylittää 6 005 euroa tai puolisoitten siitä vuositulon osasta, joka ylittää 9 258 euroa.

6 §

Vuositulolla tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota henkilön tai, jos hän on naimisissa, puolisoitten voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan, lisätyn kahdeksalla prosentilla siitä määräs-
 tä, jolla henkilön omaisuuden arvo ylittää 13 205 euroa tai, jos hän on naimisissa, jolla puolisoitten omaisuuden arvo ylittää 21 128 euroa. Vuosituloon lisätään kansaneläkkeen ja leskeneläkkeen täydennysmäärän vuotuiset määrät sen ajankohdan mukaisina, josta lukien asumistuki myönnetään tai tarkistetaan.

13 §

Tässä laissa säädettyt rahamäärät sekä valtioneuvoston asetuksella vahvistetut asumiskustannukset ja asumiskustannusten enimmäismäärät sidotaan elinkustannusindeksiin siten, että niitä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä muutetaan kansaneläkeindeksistä annetun lain (456/2001) nojalla.

Asumistukea määrättäessä otetaan asumiskustannukset ja niiden enimmäismäärät, tuloja omaisuuserät sekä tässä laissa säädettyt rahamäärät huomioon vuosimääräisinä, pyöristettyinä täysiksi euroiksi. Kuitenkin edellä 3 §:n 2 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa säädetty määrät otetaan huomioon kuukausimäärinä pyöristettyinä lähimpään senttiin. Myös maksettava asumistuki pyöristetään lähimpään senttiin.

Tässä laissa säädettyt rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

14 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan soveltuvin osin, mitä kansaneläkelain 28 §:ssä, 31 §:n 2 momentissa, 35, 37—39, 39 a,

39 b, 40, 42, 43, 43 a ja 44 §:ssä, 45 §:n 1 momentissa, 46, 67, 69, 74 b ja 74 c §:ssä, 79 §:n 1 ja 4 momentissa, 80—86 ja 88 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain voimaan tullessa maksussa oleva eläkkeensaajien asumistuki muutetaan tämän lain mukaiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002. Maksettavan asumistuen pienemisen tai lakkaamisen estämiseksi asumistuki muunnetaan euromääräiseksi vahvistettua muuntokerrointa käyttäen pyöristäen ylöspäin lähimpään senttiin. Eläkkeensaajien asumistukilain 2 §:n mukaiset asumiskustannukset muutetaan euromääräisiksi pyöristäen lähimpään täyteen euroon ja 6 §:n perusteella asumistuessa huomioon otetut tulot pyöristetään alaspäin lähimpään euroon.

Eläkkeensaajien asumistuki voidaan muuttaa tämän lain mukaiseksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 726

L a k i**perhe-eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain (38/1969) 15 §, 15 a §:n 2—4 ja 8 momentti, 15 b §:n 1 ja 2 momentti, 15 d §:n 1—3 momentti, 17 §:n 1 momentti, 28 §:n 1, 2 ja 4 momentti sekä 37 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 15 § laissa 105/1982, 15 a §:n 2 ja 8 momentti, 15 b §:n 1 momentti, 15 d §:n 1 ja 3 momentti sekä 17 §:n 1 momentti laissa 982/1996, 15 a §:n 3 ja 4 momentti laissa 1225/2000, 15 b §:n 2 momentti laissa 1272/1999, 15 d §:n 2 momentti laissa 472/1991, 28 §:n 1 momentti ja 37 §:n 3 momentti laissa 104/1990 sekä 28 §:n 2 momentti laissa 947/1992 ja 28 §:n 4 momentti laissa 916/1998, sekä

lisätään 37 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 104/1990 ja laissa 1369/1999, uusi 4 momentti seuraavasti:

15 §

Puoliorvolle maksettavan lapseneläkkeen suuruus määräytyy tämän lain 28 §:n mukaisesti ja lapseneläkkeen tarkistaminen 31 §:n mukaisesti. Täysorvolle maksetaan näin määräytyvä lapseneläke erikseen kahden edunjättäjän jälkeen.

15 a §

Perusmäärä on 981,60 euroa vuodessa.

Täysimääräinen täydennysmäärä on ensimmäisessä kuntaryhmässä 4 733,52 euroa ja toisessa 4 495,80 euroa vuodessa.

Jos eläkkeensaaja on naimisissa, täysimääräinen täydennysmäärä on ensimmäisessä kuntaryhmässä 4 046,88 euroa ja toisessa kuntaryhmässä 3 844,44 euroa vuodessa.

Leskeneläkkeen perusmäärää ja täydennysmäärää ei myönnetä, jos niiden yhteismäärä olisi pienempi kuin 10,76 euroa kuukaudessa.

15 b §

Leskeneläkkeen täysimääräisestä täydennysmäärästä vähennetään 50 prosenttia siitä vuositulon osasta, joka ylittää 536 euroa.

Vuositulolla tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota lesken voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan, lisätynä kymmenellä prosentilla siitä määrästä, jolla lesken omaisuuden arvo ylittää 54 745 euroa. Vuosituloa määrättäessä otetaan kuitenkin tulona huomioon työntekijäin eläkelain 5 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tai sitä vastaava vähennys.

15 d §

Poiketen siitä, mitä 15 b §:ssä säädetään, ennen 1 päivää heinäkuuta 1975 sattuneeseen eläketapahtumaan perustuva

1) työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain (468/1969) vähimmäisehtojen mukainen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke,

2) lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) tai merimieseläkelain mukainen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke,

3) maatalousyrittäjien eläkelain mukainen sukupolvenvaihdoseläke sekä

4) työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3—9 kohdassa tarkoitettu vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke siltä osin kuin se ei ylitä kunkin eläkkeen osalta sen perusteena olevasta palkasta 1/9 prosenttia jokaiselta eläkettä määrättäessä huomioon otetulta kuukaudelta, ei kuitenkaan useammalta kuin 360 kuukaudelta,

luetaan leskeneläkkeen täydennysmäärää määrättäessä tuloksi siten, että lesken saamien edellä tarkoitettujen eläkkeiden tai eläkkeen osien yhteismäärästä otetaan huomioon enintään 5 550 euroa vuodessa. Muilta osin 4 kohdassa tarkoitettu eläke luetaan kokonaisuudessaan täydennysmäärätuloksi.

Jos eläkkeensaaja on naimisissa, 1 momentissa tarkoitettu rahamäärä on 4 559 euroa vuodessa.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista määristä vähennetään lesken saamien muiden täydennysmäärään vaikuttavien tulojen määrä, ja näin saatuun rahamäärään lisätään se osa, jolla tulot ylittävät 2 091 euroa.

17 §

Jos leskeneläkkeen täydennysmäärään vaikuttavat tulot ovat nousseet vähintään 734 euroa verrattuna siihen vuosituloon, jonka perusteella täydennysmäärä on määrätty, täydennysmäärä on vastaavasti oikaistava tai se on lakkautettava. Täydennysmäärän määrä oikaistaan myös eläkkeensaajan hakemuksesta, jos täydennysmäärään vaikuttavissa tuloissa on tapahtunut siihen korottavasti vaikuttava muutos. Jos täydennysmäärän korottamisen edellytykset ovat eläkelaitoksen tiedos-

sa, korotus voidaan myöntää hakemuksetta-kin.

28 §

Lapseneläkkeeseen kuuluu eläkkeen perusmäärä, joka on 576,60 euroa vuodessa. Alle 18-vuotiaan lapsen eläkkeeseen kuuluu lisäksi täydennysmäärä, jonka täysi määrä on 770,28 euroa vuodessa.

Täydennysmäärää laskettaessa otetaan huomioon lapsen jatkuvasti saamat kansaneläkelain 26 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa ja 5 momentissa mainitut perhe- ja huoltoeläkkeet siten, että täydestä täydennysmäärästä vähennetään 50 prosenttia siitä näiden etuuksien yhteismäärän osasta, joka ylittää 536 euroa vuodessa. Täysorvon lapsen eläkettä määrättäessä näitä eläkkeitä ei kuitenkaan lueta tuloksi, jos ne on otettu huomioon jo aikaisemmin kuolleen edunjättäjän jälkeen myönnettyssä lapseneläkkeessä.

Lapseneläkkeen perusmäärää ja täydennysmäärää ei makseta, jos niiden yhteismäärä olisi pienempi kuin 5,38 euroa kuukaudessa.

37 §

Tämän lain mukaan maksettavien eläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin on vastavasti voimassa, mitä kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

Tässä laissa säädetty rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain voimaan tullessa maksussa oleva eläke muutetaan tämän lain mukaiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002. Perhe-eläkelain 15 b, 15 d ja 28 §:n perusteella eläkkeessä huomioon otetut tulot muutetaan euromääräisiksi pyöristäen alaspäin lähimpään täyteen euroon. Eläke maksetaan kuitenkin vähintään entisen suuruisena, jollei perhe-eläkelain 16, 17 tai 31 §:n perusteella tehtävästä tarkistuksesta muuta johdu.

Eläke voidaan muuttaa tämän lain mukaiseksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 727

Laki**rintamasotilaseläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä tammikuuta 1977 annetun rintamasotilaseläkelain (119/1977) 1 §:n 4 momentti, 2—8, 10, 11, 11 a, 12 ja 13 § sekä 17 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin ne ovat 1 §:n 4 momentti ja 6 § laissa 983/1996, 2 ja 10 § laissa 938/1987, 3 § laeissa 231/1980 ja 3/1985, 4 ja 5 § viimeksi mainitussa laissa, 7 § osaksi mainitussa laissa 938/1987, 8 § osaksi laeissa 1085/1980, 106/1982 ja 575/1982, mainituissa laeissa 3/1985 ja 938/1987, laeissa 125/1988, 624/1991 ja 570/1993 sekä mainitussa laissa 983/1996, 11 § laissa 20/1982, 11 a § ja 17 §:n 2 momentti mainitussa laissa 106/1982, 12 § viimeksi mainitussa laissa ja laeissa 1084/1982 ja 474/1991 sekä 13 § mainituissa laeissa 1084/1982 ja 938/1987, sekä

muutetaan 1 §:n 1 ja 3 momentti, 9 §:n 1 momentti, 9 a §:n 2—4 momentti, 17 §:n 1 momentti sekä 18 ja 20 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti mainitussa laissa 938/1987, 1 §:n 3 momentti laissa 551/1993, 9 §:n 1 momentti mainitussa laissa 983/1996, 9 a §:n 2—4 momentti laissa 317/2000 ja 17 §:n 1 momentti laissa 1371/1999, seuraavasti:

1 §

Rintamasotilaalla ja rintamapalvelukseen osallistuneella henkilöllä on oikeus rintamalisään ja ylimääräiseen rintamalisään sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Rintamalisä myönnetään Suomen kansalaiselle. Rintamalisään on oikeus myös Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella. Ylimääräinen rintamalisä myönnetään Suomessa asuvalla Suomen tai ulkomaan kansalaiselle.

9 §

Henkilölle, jolle on annettu rintamasotilas-tunnus, rintamapalvelustunnus tai rintamatun-

nus, maksetaan rintamalisää 474,72 euroa vuodessa. Ulkomailla asuvalle Suomen kansalaiselle, joka ei saa kansaneläkettä, rintamalisä maksetaan ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun lain (988/1988) perusteella.

9 a §

Ylimääräinen rintamalisä on täysimääräisenä 45 prosenttia ja kuitenkin vähintään 25 prosenttia siitä maksettavasta kansaneläkkeen osasta, joka ylittää 981,60 euroa vuodessa. Jos henkilöllä on kansaneläkelain 26 ja

27 §:ssä tarkoitettua tuloa, edellä mainittu 45 prosentin määrä alenee prosenttiyksikön kutakin tulon 58,36 euron vuotuista määrää kohden kansaneläkelain 26 §:n 1 momentin mukaiseen tuloajaan saakka ja sen jälkeen prosenttiyksikön kutakin tulon 144,38 euron vuotuista määrää kohden. Ylimääräistä rintamalisää määrättäessä tulo otetaan huomioon samalla tavalla kuin henkilön kansaneläkettä määrättäessä.

Jos kansaneläke on kansaneläkelain 25 a §:n mukaan lykätty tai varhennettu, korotetaan edellä mainittua 981,60 euron määrää lykkäyskorotusprosentilla tai alennetaan varhennusvähennysprosentilla.

Sotilasvammalain mukaista elinkorkoa saavan ylimääräinen rintamalisä määräytyy kuitenkin sen suuruudesta kansaneläkkeen sanottujen rahamäärien ylittävistä osasta, joka maksettaisiin, jos mainittua elinkorkoa ei olisi otettu huomioon kansaneläkettä määrättäessä. Ulkomailta maksettavaa eläkettä tai siihen rinnastettavaa jatkuvaa etuutta saavan ylimääräinen rintamalisä määräytyy sen suuruisen kansaneläkkeen sanottujen rahamäärien ylittävistä osasta, joka maksettaisiin, jos mainitut tulot otettaisiin huomioon kansaneläkettä määrättäessä. Ylimääräinen rintamalisä maksetaan kuitenkin aina vähintään 5,07 euron suuruisena.

17 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan soveltuvin osin lisäksi, mitä kansaneläkelain 35, 37—39, 39 a, 39 b, 40—42, 43, 44—46, 67, 69, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 74 c, 79—86, 88 ja 88 a §:ssä sekä kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) sääde-

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tään. Ylimääräistä rintamalisää määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin lisäksi mitä kansaneläkelain 26 §:n 7 momentissa säädetään.

18 §

Tässä laissa säädetyt rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

20 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1977 ja sillä kumotaan rintamasotilaseläkkeestä 23 päivänä huhtikuuta 1971 annettu laki (294/1971) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain voimaan tullessa maksussa oleva rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä muutetaan tämän lain mukaisiksi 1 päivästä tammikuuta 2002. Maksettavan ylimääräisen rintamalisän pienemisen tai lakkaamisen estämiseksi rintamasotilaseläkelain 9 a §:n perusteella ylimääräisessä rintamalisässä huomioon otetut tulot muutetaan euromääräisiksi pyöristäen alaspäin lähimpään täyteen euroon.

Rintamalisä ja ylimääräinen rintamalisä voidaan muuttaa tämän lain mukaisiksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 728

Laki**ulkomaille maksettavasta rintamalisästä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaille maksettavasta rintamalisästä 25 päivänä marraskuuta 1988 annetun lain (988/1988) 3 §:n 1 momentti, 10 § ja 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin niistä on 10 § laissa 282/1999, seuraavasti:

3 §
 Rintamalisä on 473,88 euroa vuodessa.

10 §
 Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan soveltuvin osin lisäksi, mitä säädetään kansaneläkelain 35 §:n 1 ja 2 momentissa, 37, 40, 73, 73 a, 73 b, 74, 74 b, 79, 81—86, 88 ja 88 a §:ssä sekä kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001).

12 §
 Tässä laissa säädetyt rahamäärät vastaavat

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2001.

Rintamalisä voidaan muuttaa tämän lain mukaiseksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 729

L a k i**vammaistukilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1988 annetun vammaistukilain (124/1988) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 8 § sekä 11 §:n 7 momentti, sellaisena kuin niistä on 8 § laissa 1373/1999, seuraavasti:

2 §

Henkilölle, jonka toimintakyvyn voidaan sairauden tai vamman johdosta arvioida olevan yhdenjaksoisesti ainakin vuoden ajan alentunut, maksetaan haitan, tarvittavan avun, palvelusten ja erityiskustannusten korvaamiseksi vammaistukea,

1) jos hän on vaikeasti vammaainen tai jos hän tarvitsee monissa henkilökohtaisissa toiminnoissaan jokapäiväistä, aikaa vievää toisen henkilön apua, huomattavassa määrin säännöllistä ohjausta tai valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta erittäin huomattavia erityiskustannuksia, 321,51 euroa kuukaudessa;

2) jos hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavaa haittaa tai hän tarvitsee henkilökohtaisissa toiminnoissaan, kotitaloustöissä ja asioinnissa kodin ulkopuolella säännöllisesti toistuvaa toisen henkilön apua, ohjausta tai valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavia erityiskustannuksia, 173,12 euroa kuukaudessa; tai

3) jos hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta olennaista haittaa ja jatkuvia erityiskustannuksia, 74,19 euroa kuukaudessa.

Jos henkilöllä on oikeus vammaistukeen usealla 1—3 kohdassa säädetyllä perusteella, vammaistuki maksetaan sen kohdan rahamäärän mukaisena, johon eri tekijöiden yhteisvaikutus oikeuttaa.

8 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan soveltuvien osin lisäksi, mitä kansaneläkelain 1 d, 35—39, 39 b, 40, 42, 43 ja 44 §:ssä, 45 §:n 1 ja 4 momentissa, 46, 67 ja 69 §:ssä, 79 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 80—86, 88 ja 88 a §:ssä sekä kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

11 §

Tämän lain 2 §:ssä säädetyt rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa maksussa oleva vammaistuki muutetaan euromääräiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002.

Vammaistukilain 11 §:n 2 momentin mukainen vammaistuki on määrältään 176,32 euroa, 242,47 euroa tai 348,50 euroa kuu-kaudessa. Sellaisen vammaistuen markkamäärä, joka on maksettu kumotun invalidi-rahain (374/1951) 4 §:n mukaan alennettuna, muunnetaan euromääräiseksi vahvistettua muuntokerrointa käyttäen. Rahamäärät vas-

taavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan ja niitä korotetaan vuosittain kansaneläkeindeksillä siten kuin kansaneläkeindeksistä annetussa laissa säädetään.

Vammaistuki voidaan muuttaa tämän lain mukaiseksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 730

L a k i**lapsen hoitotuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lapsen hoitotuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (444/1969) 2 §, 2 a §:n 2 momentti ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat 2 § laissa 933/1986, 2 a §:n 2 momentti laissa 917/1998 ja 9 § laissa 1372/1999, seuraavasti:

2 §

Lapselle, joka sairauden, vian tai vamman johdosta on vähintään kuuden kuukauden ajan siinä määrin erityisen hoidon ja kuntoutuksen tarpeessa, että siitä aiheutuu erityistä taloudellista tai muuta räsitusä, suoritetaan hoitotukeä 74,19 euroä kuukaudessa.

Jos 1 momentissa tarkoitettu räsitus on huomattavan suuri, suoritetaan hoitotukeä 173,12 euroä kuukaudessa.

Jos 1 momentissa tarkoitettun hoidon ja kuntoutuksen tarve siitä aiheutuvine räsitusineen on erittäin suuri, suoritetaan hoitotukeä 321,51 euroä kuukaudessa.

2 a §

Hoitotukeä ei makseta, jos sen määrä olisi pienempi kuin 5,38 euroä kuukaudessa.

9 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan soveltuvin osin lisäksi, mitä kansanelä-

kelain 35—39, 39 b ja 40 §:ssä, 45 §:n 1 ja 4 momentissa, 46 ja 69 §:ssä, 79 §:n 1 ja 4 momentissa sekä 80—86, 88 ja 88 a §:ssä sekä kansaneläkeindeksistä annetussa laissa (456/2001) säädetään.

Tässä laissa säädetyt rahamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 2001 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus lasketaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämän lain voimaan tullessa maksussa oleva lapsen hoitotuki muutetaan euromääräiseksi 1 päivästä tammikuuta 2002.

Hoitotuki voidaan muuttaa tämän lain mukaiseksi ilman uutta päätöstä. Kirjallinen päätös annetaan kuitenkin pyynnöstä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 731

L a k i**Kansaneläkelaitoksesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Asema

Kansaneläkelaitos on itsenäinen julkisoikeudellinen laitos, jonka hallintoa ja toimintaa valvovat eduskunnan valitsemat valtuutetut.

2 §

Tehtävät

Kansaneläkelaitoksen sosiaaliturvaa koskevista tehtävistä säädetään etuuksia koskevissa eri laeissa.

Kansaneläkelaitos voi sopimuksen perusteella hoitaa muutakin sosiaaliturvan toimeenpanoa sekä muita palveluja.

Kansaneläkelaitoksen tehtävänä on lisäksi:

1) tiedottaa etuuksista ja palvelutoiminnastaan;

2) harjoittaa etuusjärjestelmien ja oman toimintansa kehittämistä palvelevaa tutkimusta;

3) laatia tilastoja, arvioita ja ennusteita; sekä

4) tehdä ehdotuksia toimialaansa koskevan lainsäädännön kehittämistä.

2 luku

Hallinto

3 §

Toimielimet

Kansaneläkelaitoksen toimielimiä ovat valtuutetut ja hallitus.

4 §

Valtuutetut

Eduskunta valitsee kaksitoista valtuutettua ja kullekin heistä yhden varavaltuutetun sekä hyväksyy valtuutetuille johtosäännön.

Valtuutetut asetetaan vaalikauden ensimmäisillä valtiopäivillä koko vaalikaudeksi.

5 §

Valtuutettujen tehtävät

Valtuutettujen tehtävänä on:

1) valvoa Kansaneläkelaitoksen hallintoa ja toimintaa ottaen muun ohella huomioon laitoksen palvelujen laatu ja saatavuus;

2) määrätä hallituksen jäsenet ja heidän palkkionsa;

3) vahvistaa laitoksen työjärjestys, jossa annetaan tarkemmat määräykset hallinnosta ja asioiden käsittelystä;

4) valita tarpeellinen määrä tilintarkastajia ja varatilintarkastajia, joista vähintään kahden tilintarkastajan ja varatilintarkastajan on oltava Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajan tutkinnon suorittaneita, sekä vahvistaa heille johtosääntö;

5) vahvistaa hallituksen esityksestä laitoksen tilinpäätöksen perusteet;

6) vahvistaa laitoksen tilinpäätös ja päättää vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle; sekä

7) antaa vuosittain toiminnastaan kertomus eduskunnalle.

6 §

Hallitus

Hallituksessa on enintään kymmenen jäsentä, joista valtuutetut määräävät enintään kahdeksan jäsentä. Hallitukseen kuuluvat myös Kansaneläkelaitoksen pääjohtaja ja pääjohtajan sijaiseksi määrätty johtaja. Hallituksen toimikausi on kolme vuotta. Jos hallituksen jäsenen tehtävä tulee avoimeksi kesken toimikauden, hänen tilalleen on jäljellä olevan toimikauden ajaksi määrättävä uusi jäsen. Valtuutetut määräävät hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Hallituksen jäseniä määrättäessä on otettava huomioon sosiaaliturvan, johtamisen, hallinnon sekä talous- ja sijoitustoiminnan asiantuntemus. Hallituksen jäsenistä yksi on sosiaali- ja terveysministeriön, yksi työnantajakeskusjärjestöjen, yksi palkansaajakeskusjärjestöjen ja yksi maa- ja metsätaloustuottajien keskusjärjestöjen edustaja.

Kansaneläkelaitoksen henkilöstön edustajalla on läsnäolo- ja puheoikeus hallituksen kokouksissa.

Hallituksen jäsen on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimimalla lain tai muiden säännösten vastaisesti taikka muu-

toin tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut Kansaneläkelaitokselle. Jos vahinko on aiheutunut useamman hallituksen jäsenen menettelystä, he vastaavat korvaamisesta yhdessä.

Valtuutetut voivat vapauttaa muun hallituksen jäsenen kuin pääjohtajan tai pääjohtajan sijaiseksi määrätyn johtajan tehtävästään kesken toimikauden, jos hän ei enää täytä niitä vaatimuksia, joita hänen tehtävänsä edellyttävät, tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen.

7 §

Hallituksen tehtävät

Hallitus johtaa ja kehittää Kansaneläkelaitoksen toimintaa. Hallituksen tehtävänä on muun ohella:

1) vahvistaa vuosittain laitoksen toimintaja taloussuunnitelma;

2) laatia vuosittain laitoksen toimintakertomus ja tilinpäätös;

3) laatia laitoksen työjärjestys;

4) päättää laitoksen varojen sijoitustoiminnan yleisistä periaatteista;

5) päättää kiinteän omaisuuden ostamisesta ja myymisestä;

6) päättää pääjohtajan ja johtajien välisestä työnjaosta;

7) ottaa työsopimussuhteeseen johtavat toimihenkilöt;

8) vahvistaa pääjohtajan ja muiden johtajien palkka-, eläke- ja muut edut;

9) vahvistaa toimihenkilöiden palkkausta, työaikaa, vuosilomia ja matkakulujen korvaamista koskevat perusteet sekä toimihenkilöiden eläke- ja perhe-eläkesäännöt; sekä

10) päättää muut periaatteellista laatua olevat tai muuten tärkeät asiat.

Hallitus voi siirtää toimivaltaansa pääjohtajalle, johtajille sekä toimihenkilöille.

8 §

Päätöksenteko hallituksessa

Hallitus on päätösvaltainen, kun hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on läsnä.

Päätökseksi tulee se mielipide, jota enem-

mistö on kannattanut. Äänen jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan mielipide.

9 §

Pääjohtaja ja johtajat

Kansaneläkelaitoksessa on pääjohtaja ja enintään viisi johtajaa, jotka tasavallan presidentti nimittää valtuutettujen esityksestä. Tasavallan presidentti määrää yhden johtajista pääjohtajan sijaiseksi.

Pääjohtajan ja johtajien kelpoisuusvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvosto voi erityisistä syistä antaa erivapauden asetuksella säädettävistä kelpoisuusvaatimuksista.

10 §

Keskus-, alue- ja paikallishallinto

Kansaneläkelaitoksen keskushallinnossa voi olla osastoja ja muita toimintayksiköitä.

Kansaneläkelaitoksessa on vakuutusalueita, joissa on Kansaneläkelaitoksen aluekeskus. Vakuutusalueet määrää Kansaneläkelaitos.

Kansaneläkelaitoksen paikallishallinnon muodostavat vakuutuspiirit. Vakuutuspiirit määrää Kansaneläkelaitos kuultuaan asianomaisia kunnanhallituksia. Kussakin vakuutuspiirissä on yksi tai useampia Kansaneläkelaitoksen toimistoja. Laitoksessa voi lisäksi olla muitakin paikallishallinnon yksiköitä.

11 §

Pääjohtajan, johtajien ja toimihenkilöiden asema

Pääjohtajan ja johtajan palvelussuhteesta Kansaneläkelaitokseen on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion virkamieslaissa (750/1994) säädetään valtion ylimpien virkamiesten vastuusta, erottamisperusteista ja palvelussuhteen ehdoista.

Laitoksen toimihenkilöiden työsuhteeseen Kansaneläkelaitokseen noudatetaan työsopimuslakia (55/2001). Työsuhteen ehdoista sovitetaan Kansaneläkelaitoksen ja toimihenkilöitä edustavien yhdistysten välisellä työehtosopimuksella.

3 luku

Neuvottelukunnat

12 §

Kansaneläkelaitoksen neuvottelukunta

Kansaneläkelaitoksessa on Kansaneläkelaitoksen neuvottelukunta, jonka tehtävänä on edistää ja kehittää sosiaaliturvan toteuttamiseen osallistuvien viranomaisten ja yhteisöjen yhteistyötä sekä palvelujen käyttäjien näkökulman huomioon ottamista. Kansaneläkelaitoksen hallitus asettaa neuvottelukunnan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnassa on viranomaisten, yhteisöjen ja etujärjestöjen sekä Kansaneläkelaitoksen henkilöstön edustus.

Kansaneläkelaitoksessa voi lisäksi olla muita neuvottelukuntia siten kuin muualla säädetään tai Kansaneläkelaitos niin päättää.

4 luku

Toimisuhte-eläkkeet

13 §

Eläkkeen myöntäminen ja muutoksenhaku

Kansaneläkelaitoksen palveluksessa olevalla henkilöllä on oikeus Kansaneläkelaitoksen varoista kustannettavaan eläkkeeseen ja perhe-eläketurvaan soveltuvin osin samojen perusteiden mukaan kuin valtion palveluksessa olevien eläkkeistä ja perhe-eläkkeistä säädetään.

Kansaneläkelaitos myöntää 1 momentissa säädetyt etuudet. Laitoksessa on eläkeasiamies, jolla on oikeus seurata näiden asioiden käsittelyä.

Kansaneläkelaitoksen päätökseen eläkettä ja perhe-eläkettä koskevassa asiassa haetaan muutosta valittamalla vakuutusoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusoikeus on eläkkeen ja perhe-eläkkeen hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutusoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä pykälässä tarkoitettujen asioiden kä-

sittelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä valtion eläkelain (280/1966) 24 §:ssä säädetään.

14 §

Työntekijäin eläkemaksu

Kansaneläkelaitoksen palveluksessa olevan henkilön työntekijäin eläkemaksu on työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 b §:n 1 momentissa säädetyn eläkemaksuprosentin suuruinen osa 2 momentissa tarkoitettusta palkasta.

Työnantaja pidättää palkanmaksun yhteydessä työntekijäin eläkemaksun palveluksensa olevan henkilön ennakonperintälain (1118/1996) 13 §:ssä ja rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain (627/1978) 4 §:ssä tarkoitettusta palkasta. Työntekijäin eläkemaksusta kertyvät varat tilitetään kansaneläkelain (347/1956) 59 §:ssä tarkoitettuun eläkevastuurahastoon.

Työntekijäin eläkemaksuista koostuvista varoista saadaan käyttää eläkkeiden maksuun enintään yhtä suuri osuus kuin työntekijäin eläkelain mukaisessa eläkejärjestelmässä käytetään keskimääräisen eläkkeistä aiheutuvan vastuun tasaamiseen.

Työntekijäin eläkemaksua koskevan muutoksenhaun osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä muutoksenhausta toimosuhde-eläkepäättökseen säädetään.

5 luku

Varojen sijoittaminen

15 §

Sijoittaminen ja sijoitussuunnitelma

Kansaneläkelain 59 §:ssä tarkoitettujen kansaneläkerahaston, sairausvakuutusrahaston ja eläkevastuurahaston varoja sijoitettaessa on huolehdittava sijoitusten varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä sijoitusten asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta.

Kansaneläkelaitoksen hallituksen on laadittava laitoksen varojen sijoittamista koskeva sijoitussuunnitelma. Sijoitussuunnitelmassa

on erityisesti otettava huomioon rahastojen luonne ja sijoitustoiminnan vaatimukset.

6 luku

Kirjanpito, tilinpäätös ja tilintarkastus

16 §

Kirjanpito

Kansaneläkelaitoksen on kirjanpidossaan noudatettava soveltuvin osin, mitä kirjanpitolaisissa (1336/1997) säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

Laitoksen omaisuus kirjataan tilinpäätöksessä hallituksen päättämään määrään, kuitenkin enintään käypään arvoon.

Laitoksen henkilöstön palkoista pidätettävistä työntekijäin eläkemaksuista kertyviä varoja on kirjanpidossa käsiteltävä siten, että ne voidaan erottaa eläkevastuurahaston muista varoista.

17 §

Tilinpäätös

Kansaneläkelaitoksen tilikausi on kalenterivuosi.

Tilinpäätös, joka käsittää tuloslaskelman, taseen ja niiden liitetiedot sekä toimintakertomuksen, on laadittava tilivuotta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä.

18 §

Tilintarkastus

Kansaneläkelaitoksen tilintarkastuksen toimittamisessa noudatetaan soveltuvin osin tilintarkastuslain (936/1994) säännöksiä.

Tilintarkastajat toimittavat laitoksen tilintarkastuksen vuosittain tilivuotta seuraavan huhtikuun loppuun mennessä. Tilintarkastajat antavat valtuutetuille tilintarkastuskertomuksen.

19 §

Tilinpäätöksen vahvistaminen

Valtuutetut vahvistavat tilinpäätöksen ja

päättävät vastuuvapauden myöntämisestä hallituksen jäsenille tilivuotta seuraavan toukokuun loppuun mennessä.

7 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Etuuden ratkaisemista koskeva päätösvalta

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen arvioidaan ja työkyvyttömyyseläkepäätökset tehdään keskushallinnossa. Muut etuuden ratkaisemista koskevat asiat päätetään toimistossa tai muussa paikallishallinnon yksikössä, ellei työjärjestyksessä toisin määrätä. Kansaneläkelaitos voi yhdenmukaisen ratkaisukäytännön varmistamiseksi antaa ohjeita etuuksien käsittelemisestä.

21 §

Palkkatietojen julkisuus

Tiedot Kansaneläkelaitoksen pääjohtajalle, johtajille ja johtaville toimihenkilöille henkilökohtaisen suorituksen perusteella tai muutoin henkilökohtaisesti määräytyneestä palkan osasta, sijoituspalkkaluokasta tai vaativuusryhmää vastaavasta palkasta taikka muusta mahdollisesta palkkauksen osasta sekä palkan kokonaismäärästä ovat julkisia.

22 §

Virkakieli

Kansaneläkelaitokseen sovelletaan, mitä kielilaisissa (148/1922) säädetään valtion viranomaisen kielestä.

23 §

Riita-asioiden oikeuspaikka

Riita-asiat, joissa Kansaneläkelaitos on vastaajana, käsitellään Helsingin käräjäoikeudessa.

24 §

Muutoksenhaku

Kansaneläkelaitoksen päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, jollei muutoksenhausta muualla toisin säädetä.

25 §

Tarkemmat säännökset

Säännöksiä Kansaneläkelaitoksen nimenkirjoitusoikeudesta ja muusta tämän lain täytäntöönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

26 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tällä lailla kumotaan:

1) 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/1956) 1, 3—12, 12 a, 13, 14, 14 a ja 15—19 § sekä 2 ja 3 luku,

sellaisina kuin niistä ovat 5 § asetuksessa 461/1962, 6 § osaksi asetuksessa 1146/1992, 9 § asetuksessa 222/1994, 12 § osaksi asetuksissa 806/1968, 1700/1991 ja 1194/1994, 13 ja 14 § asetuksessa 229/1960, 14 a § asetuksessa 27/1975, 19 § mainitussa asetuksessa 1700/1991 sekä 2 ja 3 luku niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen; sekä

2) 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/1963) 39, 42 ja 43 §,

sellaisina kuin niistä ovat 39 § osaksi asetuksessa 1215/1996 ja 42 § asetuksessa 1701/1991.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

27 §

Siirtymäsäännös

Tämän lain voimaan tullessa hallituksen puheenjohtajana toimiva siirtyy pääjohtajaksi ja hallituksen jäsenenä toimivat siirtyvät johtajiksi entisiin ehdoin.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

olevia Kansaneläkelaitoksen ohje- ja johtosääntöjä sovelletaan, kunnes tämän lain 7 §:ssä tarkoitettu työjärjestys on tullut voimaan. Samoin sovelletaan voimassa olevia Kansaneläkelaitoksen eläke- ja perhe-eläkesääntöjä, kunnes 7 §:ssä tarkoitetut eläke- ja perhe-eläkesäännöt ovat tulleet voimaan.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 732

Laki**kansaneläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 47—57, 58 a ja 58 b §, 59 §:n 4 ja 5 momentti, 60 §:n 1 ja 3—5 momentti sekä 61, 65, 67, 68, 89 ja 91 §, sellaisina kuin niistä ovat 48 § laeissa 217/1967 ja 41/1973, 49 § osaksi laissa 427/1963, 50 § viimeksi mainitussa laissa, 53 § laissa 241/2000, 54 § osaksi laissa 683/2000, 56 § laissa 657/1973, 58 a § laeissa 1595/1991 ja 280/1999, 58 b § laissa 1596/1993, 59 §:n 4 ja 5 momentti laissa 908/1998, 60 §:n 1 ja 3—5 momentti mainitussa laissa 1595/1991, 65 § laeissa 451/1974 ja 827/1996, 67 § viimeksi mainitussa laissa ja 68 § laissa 1658/1992, sekä
muutetaan 6 luvun otsikko ja 59 a §:n 4 momentti, sellaisena kuin niistä on 59 a §:n 4 momentti mainitussa laissa 1595/1991, seuraavasti:

6 luku

Eläkelaitoksen rahastot

59 a §

Jos sijoitus- tai käyttöomaisuutta käytetään kannatusmaksun suorittamiseen, tältä osin ei tehdä 58 §:ssä ja sairausvakuutuslain 59 §:n

4 momentissa määriteltyä hallintokustannusten jakoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 733

L a k i

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 42 § ja 49 §:n 1 momentin 5 kohta ja 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 42 § laeissa 452/1974 ja 832/1996, 49 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa ja 49 §:n 3 momentti mainitussa laissa 452/1974, ja

muutetaan 60 §, sellaisena kuin se on laeissa 621/1991 ja 1596/1991, seuraavasti:

60 §

Sairausvakuutusrahastolla sekä kansaneläkelaiissa tarkoitetuilla kansaneläkerahastolla ja eläkevastuurahastolla on oikeus erityisestä syystä rahastojen luotonannossa noudatetuin ehdoin lainata varoja toisilleen vakuutta vaatimatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 17 päivänä elokuuta 2001

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 724—733, 3 arkkia

EDITA OYJ, HELSINKI 2001

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904